

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky a ve věci

žalobce: **L. M.**
bytem X
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2022, č. j. 143568/2022/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Řízení o záznamu bodů v registru řidičů

1. Městský úřad Kolín (dále „prvostupňový orgán“) oznámením ze dne 26. 5. 2015 žalobci sdělil, že ke dni 13. 5. 2015 dosáhl v bodovém hodnocení řidičů celkového počtu 12 bodů. Podle § 123c odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), prvostupňový orgán žalobce současně vyzval k odevzdání řidičského průkazu.
2. Žalobce podáním doručeným prvostupňovému orgánu dne 4. 6. 2015 uplatnil námitky proti veškerým záznamům bodů, především těm, jimiž bylo dosaženo 12 bodů.
3. Prvostupňový orgán si v průběhu správního řízení opatřil mj. následující podklady k přestupkům projednaným v příkazním řízení, resp. v tzv. blokovém řízení ještě podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, účinného do 30. 6. 2017 (dále „přestupkový zákon“):
 - a) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, pohotovostní motorizované jednotky, 3. oddělení, ze dne 30. 9. 2010 (dále „oznámení ze dne 30. 9. 2010“), podle kterého žalobce dne 29. 9. 2010 v 17:30 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 1 přestupkového zákona, neboť za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 29. 9. 2010, č. F 0824454.
 - b) oznámení Policie ČR, Obvodního ředitelství policie Praha I, místního oddělení Holešovice, ze dne 25. 4. 2012 (dále „oznámení ze dne 25. 4. 2012“), podle kterého žalobce dne 24. 4. 2012 v 16:20 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 25. 4. 2012, č. N 7630933.
 - c) oznámení Policie ČR, Obvodního ředitelství policie Praha I, místního oddělení Dejvice, ze dne 10. 9. 2012 (dále „oznámení ze dne 10. 9. 2012“), podle kterého žalobce dne 7. 9. 2012 v 11:00 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona, neboť za jízdy držel v ruce telefonní přístroj. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 7. 9. 2012, č. H 0011717.
 - d) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, odboru služby dopravní policie, dálničního oddělení Poříčany, ze dne 27. 12. 2012 (dále „oznámení ze dne 27. 12. 2012“), podle kterého žalobce dne 26. 12. 2012 v 15:15 porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou mimo obec o 30 km/h a více. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 26. 12. 2012, č. R 0769472.
 - e) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství Středočeského kraje, územního odboru Kolín, dopravního inspektorátu, ze dne 29. 4. 2014 (dále „oznámení ze dne 29. 4. 2014“), podle kterého žalobce dne 19. 4. 2014 v 11:02 porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou v obci o více než

5 km/h a méně než 20 km/h. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 19. 4. 2014, č. D 0905746.

f) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Vysočina, odboru služby dopravní policie, dálničního oddělení Velký Beranov, ze dne 30. 3. 2015 (dále „oznámení ze dne 30. 3. 2015“), podle kterého žalobce dne 29. 3. 2015 v 13:34 porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125 odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 29. 3. 2015, č. E 1801745.

g) příkaz Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, oddělení správního řízení, ze dne 14. 4. 2015 (dále „příkaz ze dne 14. 4. 2015“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, kterého se (stručně řečeno) dopustil tím, že dne 17. 3. 2015 kolem 17:14 v Praze, ulici 5. května směrem k ulici Tábořská na úrovni ulice Lounských při řízení osobního automobilu registrační značky 8A85794 jel rychlostí 72 km/h (po odečtení odchylky měřicího zařízení rychlostí 69 km/h), tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. a), § 6 odst. 12 a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za to byla žalobci uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 2 000 Kč. Příkaz nabyl právní moci dne 13. 5. 2015.

4. Ve správním spise je dále založen výpis z bodového hodnocení řidiče, ze kterého vyplývá mj., že za přestupek ze dne 29. 9. 2010 byly žalobci zaznamenány tři body, za přestupek ze dne 24. 4. 2012 tři body, za přestupek ze dne 7. 9. 2012 dva body, za přestupek ze dne 26. 12. 2012 tři body, za přestupek ze dne 19. 4. 2014 dva body, za přestupek ze dne 29. 3. 2015 dva body a za přestupek ze dne 13. 5. 2015 dva body.
5. Prvostupňový orgán rozhodnutím ze dne 4. 9. 2015, č. j. MUKOLIN/OD 72493/15-hru, zamítl žalobcovy námitky a provedený záznam 12 bodů ke dni 13. 5. 2015 potvrdil. Toto rozhodnutí k žalobcově odvolání žalovaný zrušil rozhodnutím ze dne 25. 9. 2017, č. j. 139868/2015/KUSK-DOP/KOR.
6. V dalším řízení prvostupňový orgán žalobcovy námitky znovu zamítl jako nedůvodné rozhodnutím ze dne 12. 12. 2017, č. j. MUKOLIN/OD 134137/17-hru, a provedený záznam 12 bodů ke dni 13. 5. 2015 potvrdil (dále „prvostupňové rozhodnutí“).
7. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž argumentoval obdobně jako později v žalobě, avšak odvolání navíc opřel o výhrady vůči pokutovým blokům ze dne 10. 3. 2009 a ze dne 9. 5. 2007. Vedle toho brojil proti „*pokutovému bloku ze dne 13. 5. 2015*“ (dne 13. 5. 2015 nabyl právní moci příkaz ze dne 14. 4. 2015).
8. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím ze dne 24. 11. 2022 (dále „napadené rozhodnutí“) formulačně upravil výrok prvostupňového rozhodnutí, jinak jeho závěry potvrdil. Zdůraznil rozdíl mezi řízením o přestupku a mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu bodů. Ztotožnil se se závěrem prvostupňového orgánu, že záznamy byly provedeny v souladu se zákonem, tedy ve správné výši a na základě způsobilých podkladů. Neshledal vady ve vyplnění jednotlivých položek pokutových bloků. Jednak pro ně platí presumpce správnosti, jednak pro žalobcem tvrzené vady nelze najít podklad ve správním spise. Z pokutových bloků je zřejmé, že osoba přestupce je identifikována jménem i příjmením, datem narození či rodným číslem, adresou místa trvalého pobytu, její totožnost

je vždy ověřena občanským, případně řidičským průkazem, popis skutku je dostatečně specifikován datem i časem a místem spácháním v dostatečně konkrétní míře. Je z nich patrná i výše pokuty, včetně slovního vyjádření, datum i místo porušení bloků, označení oprávněné úřední osoby a datum a podpis přestupce, který jím pravdivost a správnost údajů a současně dává najevo, že s rozhodnutím souhlasí a je ochoten uloženou pokutu v dané výši zaplatit. Tímto podpisem se vzdal možnosti dalšího dokazování a zjišťování skutkového stavu v běžném správním řízení, protože akceptoval úplnost skutkových zjištění a odpovídající právní kvalifikaci přestupku. Žalovaný uzavřel, že pokutové bloky obsahují dostatek údajů pro zařazení konkrétního protiprávního jednání k jednotlivým porušením vybraných povinností pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu, která určuje počet bodů. Všechna podkladová rozhodnutí k 11 přestupkům, které žalobce spáchal v letech 2007 až 2015 obsahují požadované náležitosti, jsou v právní moci a nebyla zrušena.

Shrnutí žaloby

9. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí a nařízení nového projednání jeho námitek proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče. Namítá, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a upřednostnil některé důkazy v neprospěch žalobce. Žalovaný také ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve shodných věcech, čímž narušil právní jistotu žalobce. Upozorňuje, že v odvolání napadal způsobilost jednotlivých podkladů, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení, avšak žalovaný neshledal důvod se touto námitkou zabývat. Správní orgány přitom v odvolacím řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů, což žalobce dovozuje z několika správních rozhodnutí, jejichž stejnopisy připojuje k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
10. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifickou rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, o místu a době spáchání přestupku, o tom, čeho se přestupce dopustil, a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Podle žalobce nelze z pouhého podpisu na pokutovém bloku dovozovat, že by přestupce udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
11. Žalobce dále namítá nedostatky pokutových bloků ze dne 29. 9. 2010, 25. 4. 2012, 7. 9. 2012, 26. 12. 2012, 19. 4. 2014 a 29. 3. 2015 a příkazu ze dne 14. 4. 2015.
12. Z podkladových rozhodnutí musí být podle žalobce patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. Nepostačí tak popis „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť je třeba odlišit porušení § 4 písm. c), § 18 odst. 3 nebo odst. 4 zákona o silničním provozu. Za dostatečnou žalobce nepovažuje ani specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu slovy „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, protože z uvedeného nevyplývá, zda sedadlo bylo bezpečnostním pásem vůbec

vybaveno nebo zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy jako řidič vozidla, nebo jako spolujezdec. Stejně tak porušení povinnosti podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu nestačí podle žalobce formulovat jako „*telefonování za jízdy aj.*“, protože ze specifikace musí být zřejmé, že přestupce tuto povinnost porušil za jízdy, jako řidič a že netelefonoval např. se sadou *hands-free*. Z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.

13. Prizmatem těchto standardů pak žalobce nahlíží v žalobě rozporované bloky a příkaz. Žalobce pochybuje o přezkoumatelnosti příkazu ze dne 14. 4. 2015, který neobsahuje veškeré formální náležitosti. Porušení § 12 zákona o silničním provozu podle něj nelze dovodit, protože k ohrožení majetku a zdraví může dojít, přestože je účastník ohleduplný. Správní orgán v rozhodnutí neprokázal materiální stránku přestupku ani nezjistil dostatečný skutkový stav, přestože žalobce už na místě zpochybňoval svou odpovědnost za přestupek. Měl nařídít ústní jednání ve věci. Z rozhodnutí není zřejmé, jakým způsobem a kde mělo dojít ke spáchání přestupku a jaká byla jeho podstata. Správní orgán nevyhodnotil pohnutku a v potaz bral pouze okolnosti v neprospěch žalobce.
14. Pokutovým blokům pak žalobce vyčítá, že v nich není dostatečně zjištěna ani ověřena osoba přestupce, protože údaje jsou nečitelné nebo chybí (například rodné číslo a datum narození). Dále v nich chybí popis místa, doby a jednání samotného, případně jsou tyto údaje uvedeny nečitelně. Údaj o místě je ve všech případech nejednoznačný pro chybějící celý název obce (případně pro jeho zkratkovitý zápis) i ulice místa spáchání. Z popisu přestupkového jednání ani z jednoho pokutového bloku nevyplývá jednoznačná skutková podstata ani její propojení s porušenou zákonnou povinností (ze zápisu sice vyplývá porušení konkrétního paragrafu, např. § 6, § 7 nebo § 18, ale už ne jakého bodu či písmene). Také právní kvalifikace přestupkového jednání je ve všech pokutových blocích uvedena zkratkovitě. Tyto údaje jsou podle žalobce zčásti nečitelné, zčásti nejsou vypsány. V kolonce finanční sankce není ani v jednom případě zřejmé, zda spolu koresponduje její výše slovy i čísly, protože údaje chybí nebo nejsou úplné. Dále v pokutových blocích není jednoznačně zaznamenáno místo vydání pokutového bloku a vlivem nečitelného zápisu z nich není jasné, zda obsahují všechny požadované údaje o vydávající oprávněné osobě. Přezkoumatelnost pokutových bloků znemožňuje i zápis data vyhotovení a převzetí. Konečně z nich není zřetelný podpis přestupce, který prokazuje souhlas s projednáním přestupků v blokovém řízení.
15. Dle žalobce nepředstavují tyto pokutové bloky způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, protože v nich nejsou přestupky jako konkrétní a individualizované jednání vymezeny a není z nich bez důvodných pochybností patrné komu, kdy a kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena.

Vyjádření žalovaného

16. Podle žalovaného není žaloba důvodná, navrhuje ji proto zamítnout. Přestože je žaloba několikastránková, samotné žalobní námitky žalovaný považuje za „*obsahově chudé*“ a obdobné odvolacím námitkám. Je přesvědčen, že se v odvolacím řízení rozhodnutími jiných správních orgánů zabýval, včetně otázky legitimního očekávání a předvídatelnosti rozhodnutí. Žalovaný i prvostupňový orgán postupovaly v souladu se zásadou dle § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, i s judikaturou. Odkazovaná rozhodnutí nejsou pro věc relevantní, ani jedno z pochybení, kterými se správní orgány zabývaly, v žalobcově věci nenastalo. Žalobce obecně formuloval důvody, pro které by pokutový blok

nemusel být způsobilý a že se žalovaný ani prvostupňový orgán nezabývali pokutovými bloky. Z napadeného rozhodnutí vyplývá podle žalovaného opak. Žalovanému navíc přísluší posoudit pouze to, zda byl na základě pokutových bloků zapsán žalobci správný počet bodů. Ze všech pokutových bloků vyplývá, že byly uloženy (řádně identifikovanému žalobci) pro jasně specifikovaný přestupek (jak slovně popisem skutku, tak s uvedením paragrafového znění), který byl s žalobcem projednán, s čímž žalobce souhlasil, když je podepsal. Na všech pokutových blocích je uvedena pokuta slovem i číslem, podepsaná oprávněná úřední osoba a konečně je na nich uvedeno datum a místo vydání i datum a místo spáchání přestupku.

Posouzení věci soudem

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
18. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělili, že by s tímto postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud současně nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z napadeného rozhodnutí, podání účastníků a obsahu správního spisu. Dokazování soud neprováděl. Žalobcem přiložené listiny k žalobě se vztahovaly k současně vznesenému návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, který soud usnesením ze dne 8. 2. 2023, č. j. 51 A 3/2023-16, zamítl, případně šlo o kopie několika správních rozhodnutí v typově obdobných věcech nebo pokutových bloků jiných osob, jejichž provedení k důkazu by bylo nadbytečné a pro věc nerozhodné (k tomu viz dále).
19. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu „[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[s]bledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí“.
20. Soud úvodem poznamenává, že z porovnání odvolání a žaloby vůči napadenému rozhodnutí je zřejmé, že žalobce jej příliš pozorně nečetl, protože opakuje obdobnou argumentaci, s níž se žalovaný vypořádal, aniž na toto vypořádání z napadeného rozhodnutí s potřebnou mírou podrobnosti žalobce v žalobě reaguje. Žaloba také obsahuje v převážné většině velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nichž „míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty“.
21. Žalobce je přesvědčen, že se žalovaný nezabýval tvrzenou nezpůsobilostí podkladů pro záznam do bodového hodnocení řidiče. Není to pravda, jak vyplývá ze str. 3–4 napadeného rozhodnutí. Pokud žalobce v žalobě poukazuje na několik rozhodnutí jiných správních orgánů s tím, že z nich vyplývá ustálené správní praxe, podle které se správní orgány

zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí pro záznam bodů, pak lze dodat, že přesně takto postupovaly správní orgány i v této věci. I pokud snad žalobce měl v tomto ohledu legitimní očekávání, nebylo správními orgány porušeno. Soud dodává, že v odvolání žalobce jen obecně uvedl, že obdobné podklady označily za nezpůsobilé Krajský úřad Moravskoslezského kraje a Krajský úřad Jihočeského kraje, aniž by specifikoval a doložil konkrétní rozhodnutí, v nichž se tak mělo stát. Žalovaný nebyl za této situace povinen z vlastní úřední činnosti pátrat po těchto nijak nespecifikovaných rozhodnutích a blíže se jimi zabývat (viz rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 5. 2021, č. j. 77 A 21/2021-59, odst. 26–27).

22. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42, nebo ze dne 1. 12. 2022, č. j. 10 As 261/2021-34). Tato ustálená judikatura důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
23. Byly-li zpochybněny skutečnosti obsažené v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení), je třeba, aby si správní orgán vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76).
24. Jak již soud zmínil výše, v posuzované věci přesně tak správní orgány postupovaly a v souladu s uvedenou judikaturou si vyžádaly kopie všech pokutových bloků, jejichž nedostatky nyní žalobce tvrdí, i kopii příkazu ze dne 14. 4. 2015. Správní orgány tak postavily najisto, že údaje uvedené v bodovém hodnocení žalobce odpovídají skutečností uvedeným v blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky byly se žalobcem projednány v blokovém řízení, že v šesti sporovaných případech bylo řízení pravomocně ukončeno pokutou na místě a řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem a že žalobce bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 přestupkového zákona), respektive v příkazním řízení dle § 87 přestupkového zákona, jež vyústilo ve vydání příkazu ze dne 14. 4. 2015, řádně

doručenému žalobci, který proti němu nepodal odpor (a příkaz tak nabyl právní moci dne 13. 5. 2015). Vzhledem k tomu neobstojí obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

25. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nečitelnosti, nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47). Při zohlednění specifík blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. například žalobcem odkazovaný rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, nebo rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018-45). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.
26. Pokutový blok ze dne 29. 9. 2010 (související s oznámením ze dne 30. 9. 2010) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, kombinaci data narození a rodného čísla, bydliště a číslo občanského průkazu, dle něhož byla ověřena totožnost žalobce), přestupek je popsán takto: „§ 22/1f1 zák. č. 200/1990 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „29. 9. 2010 v ul. Křižíkova x ul. Kollárova P-8 v 14³⁰ hodin Držel řidič hovorové zařízení za jízdy § 7/1 c) 361/2000 Sb.“. Blok dále obsahuje údaj o uložené pokutě ve výši 1 000 Kč (číslem), podpis oprávněné úřední osoby, včetně jejího služebního zařazení, datum a místo vypsání pokutového bloku a podpis přestupce s datem jeho připojení.
27. Soud má za to, že z těchto čitelných údajů je srozumitelné, že se žalobce podle pokutového bloku dne 29. 9. 2010 v 14:30 na křižovatce ulic Křižíkova a Kollárova v Praze 8 dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 1 přestupkového zákona, podle něhož bylo dle přestupkového zákona účinného v době spáchání přestupku (tj. ve znění účinném od 1. 1. 2009 do 31. 7. 2011) zakázáno při řízení vozidla držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Z výše citovaného je evidentní, že skutek i jeho právní kvalifikace jsou popsány odkazem na ustanovení včetně konkrétních odstavců, písmen a bodů. Popisu místa spáchání přestupku popsané konkrétní křižovatkou není co vytknout, v kontextu místa vypsání pokutového bloku v Praze je také jasné, že zkratka „P-8“ značí městskou část Prahy 8, kde se tyto ulice nacházejí. Je specifikována doba spáchání přestupku. Výše pokuty je rovněž stanovena jednoznačně a čitelně. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován všemi údaji požadovanými pokutovým blokem. Na pokutovém bloku je jeho podpis. Je nepochybné, že pokutový blok je adresován právě jemu. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán v Praze dne 29. 9. 2010, a že téhož dne byl převzat žalobcem. Řádně jej podepsala oprávněná úřední osoba, identifikována služebním zařazením. Výhrady žalobce vůči tomuto bloku jsou proto nedůvodné.
28. Pokutový blok ze dne 24. 4. 2012 (související s oznámením ze dne 25. 4. 2012) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, kombinaci data narození a rodného čísla, bydliště a číslo občanského průkazu, dle kterého byla ověřena totožnost žalobce), přestupek je popsán takto: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „16²⁰ Dělnická 3, P-7 jízda bez pásů § 6/1a) zč. 361/2000 Sb.“. Blok dále obsahuje údaj o uložené

pokutě ve výši 400 Kč (číslem), označení oprávněné úřední osoby (služebním číslem a zařazením) a její podpis, datum a místo vypsání pokutového bloku a podpis přestupce s datem jeho připojení.

29. Soud má za to, že z těchto čitelných údajů vyplývá, že žalobce se podle pokutového bloku dne 24. 4. 2012 v 16:20 na adrese Dělnická 3 v Praze 7 dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, protože za jízdy nepoužil bezpečnostní pásy, jak mu ukládá § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Popis skutku (přestupkového jednání) obsahuje odkaz na zákonné ustanovení, včetně konkrétního odstavce i písmene, totéž lze říci o právní kvalifikaci. Žalobce se tedy mylí, když tvrdí, že odkazy jsou neúplné. Popis místa spáchání přestupku soud považuje za kompletní a srozumitelný, neboť zkratku „P-7“ nelze s ohledem na místo vypsání pokutového bloku (v Praze) vykládat jinak než jako označení městské části Praha 7, kde leží zmíněná Dělnická ulice. Je specifikována doba spáchání přestupku. Výše pokuty je rovněž stanovena jednoznačně a čitelně. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován všemi údaji požadovanými pokutovým blokem. Na pokutovém bloku je jeho podpis. Je nepochybné, že pokutový blok je adresován právě jemu. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán v Praze dne 24. 4. 2012, a že téhož dne byl převzat žalobcem. Řádně jej podepsala oprávněná úřední osoba (označená služebním zařazením i číslem). Výhrady žalobce vůči tomuto bloku jsou proto nedůvodné.
30. Pokutový blok ze dne 7. 9. 2012 (související s oznámením ze dne 10. 9. 2012) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, kombinaci data narození a rodného čísla, bydliště a číslo občanského průkazu, z něhož byla ověřena totožnost žalobce), přestupek je popsán takto: „§ 125c/1F BOD 1 zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „11:05 1AH5028 – 7/1c – 361/2000 PŘI JÍZDĚ DRŽEL V RUCE MOBILNÍ TELEFON POODBABSKÁ – VPODBABĚ P-6“. Blok dále obsahuje údaj o uložené pokutě ve výši 400 Kč (číslem), označení oprávněné úřední osoby (služebním číslem a zařazením, jménem a příjmením) a její podpis, datum a místo vypsání pokutového bloku a podpis přestupce s datem jeho připojení.
31. Soud má za to, že z těchto čitelných údajů je srozumitelné, že žalobce se podle pokutového bloku dne 7. 9. 2012 v 11:05 na křižovatce ulic Podbabská a V Podbabě v Praze 6 dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, neboť v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona při jízdě držel v ruce mobilní telefon. Popis skutku (přestupkového jednání) zapsaný v navazujících bodech obsahuje veškeré podstatné informace, včetně konkrétního času spáchání přestupku a odkazu na konkrétní porušené ustanovení zákona o silničním provozu, včetně odstavce a písmena. Totéž platí pro označení právní kvalifikace paragrafem, odstavcem i písmenem. Ani u tohoto bloku tak žalobce nemá pravdu v tom, že by označení právních norem bylo neúplné. Popis místa spáchání přestupku soud považuje za kompletní a srozumitelný, neboť zkratku „P-6“ nelze s ohledem na místo vypsání pokutového bloku (v Praze) vykládat jinak než jako označení městské části Praha 6, kde se nachází příslušná křižovatka ulic Podbabská a V Podbabě. Výše pokuty je rovněž stanovena jednoznačně a čitelně. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován všemi údaji požadovanými pokutovým blokem. Na pokutovém bloku je jeho podpis. Je nepochybné, že pokutový blok je adresován právě jemu. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán v Praze dne 7. 9. 2012, a že téhož dne byl převzat žalobcem. Řádně jej podepsala oprávněná úřední osoba, rovněž identifikována jménem, příjmením, služebním zařazením i číslem. Výhrady žalobce vůči tomuto bloku jsou proto nedůvodné.

32. Pokutový blok ze dne 26. 12. 2012 (související s oznámením ze dne 27. 12. 2012) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, kombinaci data narození a rodného čísla, bydliště a číslo řidičského i občanského průkazu, dle kterých byla ověřena totožnost žalobce), přestupek je popsán takto: „§ 125c/1f3/ zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „15¹⁵ 26. 12. 2012 D11, 37K – PRAHA § 18/3) ZČ. 361/2000 SB. RYCHLOST 130/170/164 KM/H“. Blok dále obsahuje údaj o uložené pokutě ve výši 1 000 Kč (číslem), označení oprávněné úřední osoby (razítkem se služebním číslem a zařazením, jménem a příjmením) a její podpis, datum a místo vypsání pokutového bloku a podpis přestupce s datem jeho připojení.
33. Soud má za to, že z těchto údajů je srozumitelné, že se žalobce dne 26. 12. 2012 v 15:15 na 37. kilometru dálnice D11 směrem na Prahu dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, neboť překročil maximální povolenou rychlost stanovenou § 18 odst. 3 téhož zákona, když jel namísto rychlosti 130 km/h rychlostí 164 km/h (po odečtení odchylky). Popis skutku (přestupkového jednání) v přehledných heslech s konkrétním odkazem na paragraf a jeho odstavec soud považuje za výstižný, neboť z něj jednoznačně vyplývá, kdy, kde konkrétně (včetně konkrétního kilometru dálnice) a jakou povinnost žalobce podle pokutového bloku porušil. Také právní kvalifikace obsahuje nejen paragraf, ale i odstavec, písmeno a bod. Výše pokuty je rovněž stanovena jednoznačně a čitelně. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován všemi údaji požadovanými pokutovým blokem. Na pokutovém bloku je jeho podpis. Je nepochybné, že pokutový blok je adresován právě jemu. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán na dálnici 36. kilometru D11 směrem na Prahu dne 26. 12. 2012 a že téhož dne byl převzat žalobcem. Řádně jej podepsala oprávněná úřední osoba, jejíž jméno, příjmení a služební číslo i zařazení jsou na bloku též uvedeny. Výhrady žalobce vůči tomuto bloku jsou proto nedůvodné.
34. Pokutový blok ze dne 19. 4. 2014 (související s oznámením ze dne 29. 4. 2014) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu a číslo průkazu, dle kterého byla ověřena totožnost žalobce), přestupek je popsán takto: „§ 125c 1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „11:02, 19. 7. 2014, KOLÍN, PRAŽSKÁ, AGIP ŘIDIČ PŘEKROČIL DOVOLENOU RYCHLOST V OBCI PORUŠIL § 4/C zák. č. 361/2000 R.Z. 1A [nečitelný znak, zřejmě 2, pozn. soudu] 9582“. Blok dále obsahuje údaj o uložené pokutě ve výši 300 Kč (slovem i číslem), označení oprávněné úřední osoby (razítkem se služebním číslem a zařazením, jménem a příjmením) a její podpis, datum a místo vypsání pokutového bloku a podpis přestupce s datem jeho připojení.
35. Soud má za to, že z pokutového bloku srozumitelně vyplývá, že se žalobce podle pokutového bloku dne 19. 4. 2014 v 11:02 v ulici Pražská v Kolíně dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu tím, že překročil dovolenou rychlost v obci. Považoval-li žalobce za nezbytné uvedení konkrétního odstavce či písmene § 18, není soudu zřejmé, na základě čeho tak tvrdí, protože přestupkové jednání je popsáno odkazem na § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, nikoliv na jeho § 18. Popis přestupkového jednání obsahuje konkrétní ulici i přesný čas spáchání přestupku. Číslo „7“ v měsíci na řádku 5. je zřejmým písařským omylem a mělo být uvedeno „4“, neboť ze všech dalších časových údajů (datum vydání, datum převzetí, datum oznámení) je patrné, že předmětné jednání se stalo 19. 4. 2014, nikoliv 19. 7. 2014. Z pokutového bloku je naprosto zřejmé, že žalobce byl pokutován za to, že překročil dovolenou rychlost v obci, a že toto pochybení policie považovala za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o

silničním provozu, které za přestupek řidiče vozidla považuje mj. překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h (dle oznámení jel žalobce 78 km/h v místě, kde bylo dovolena rychlost 70 km/h, tedy současně překročil rychlost v obci o více než 5 km/h). Soudu neuniklo, že specifikace registrační značky žalobcova vozidla v popisu přestupkového jednání není jednoznačně čitelná v jednom znaku, tuto vadu ovšem nepovažoval za natolik závažnou, že by způsobila nepoužitelnost pokutového bloku jakožto podkladu pro záznam bodů. V pokutovém bloku je každopádně zřetelně vypsáno jméno, příjmení, rodné číslo, adresa místa pobytu žalobce i číslo jeho průkazu totožnosti. Na pokutovém bloku je podpis žalobce, je tedy nepochybné, že je adresován právě jemu. Také výše pokuty je stanovena jednoznačně a čitelně. Konečně je na pokutovém bloku uvedeno, že byl sepsán v Kolíně dne 19. 4. 2014. Řádně jej podepsala oprávněná úřední osoba, jejíž jméno, příjmení a služební číslo i zařazení jsou na bloku též uvedeny. Výhrady žalobce vůči tomuto bloku jsou proto nedůvodné.

36. Konečně pokutový blok ze dne 29. 3. 2015 (související s oznámením ze dne 30. 3. 2015) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, kombinaci data narození a rodného čísla, adresu místa pobytu a číslo občanského průkazu, dle kterého byla ověřena totožnost žalobce), přestupek je popsán takto: „§ 125c /1f4 zák. č. 301/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „29. 3. 2015 v 13:34 hod., dálnice D1-107,9 km sm. Brno, RZ: X – MINI, poruš. § 4/c z.č. 361/2000 Sb. – překročení max. pov. rychlosti upl. DZ – 80/110/106, AD9C“. Blok dále obsahuje údaj o uložené pokutě ve výši 1 000 Kč (slovem i číslem), označení oprávněné úřední osoby (razítkem se služebním číslem, jménem a příjmením) a její podpis, datum a místo vypsání pokutového bloku a podpis přestupce s datem jeho připojení.
37. Soud má za to, že i tento pokutový blok srozumitelně podává zprávu o tom, že se žalobce dne 29. 3. 2015 v 13:34 na 107. kilometru dálnice D1 směrem na Brno dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, neboť překročil maximální povolenou rychlost (80 km/h), když jel rychlostí 106 km/h (po odečtu odchylky), čím porušil § 4 písm. c) téhož zákona. Popis skutku (přestupkového jednání) v přehledných bodech s konkrétním odkazem na paragraf a písmeno soud považuje za výstižný, neboť z něj jednoznačně vyplývá, kdy, kde konkrétně a jakou povinnost žalobce podle pokutového bloku porušil. Ani úplné právní kvalifikaci obsahující nejen paragraf, ale také odstavec, písmeno a bod, které žalobce zřejmě přehlédl, nelze nic vytknout. Výše pokuty je rovněž stanovena jednoznačně a čitelně. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován všemi údaji požadovanými pokutovým blokem. Na pokutovém bloku je jeho podpis. Je nepochybné, že pokutový blok je adresován právě jemu. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán ve Velkém Beranově dne 29. 3. 2015 a že téhož dne byl převzat žalobcem. Řádně jej podepsala oprávněná úřední osoba, jejíž jméno, příjmení a služební číslo je též na bloku uvedeno. Soud proto konstatuje, že též výhrady žalobce vůči tomuto bloku jsou nedůvodné, nehledě na to, že se opět z velké části mýlí se skutečným obsahem předmětného pokutového bloku.
38. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků nejsou důvodné.
39. Neobstojí rovněž žalobcův nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků přestupce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce

s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou tímto způsobem přestupek vyřešit. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost pokutového bloku schvaluje. Podpis pokutového bloku rozhodně není formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, nebo ze dne 15. 12. 2021, č. j. 4 As 452/2019-27, odst. 16). Přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně právně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje na předmětném pokutovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. Pokud jej nepodepíše, rozhodnutí v blokovém řízení nebude vydáno a věc se bude řešit ve standardním přestupkovém řízení. Podepsal-li však žalobce pokutový blok, přestože měl za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.

40. Pokud jde o příkaz ze dne 14. 4. 2015, i v tomto případě platí, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů se hodnotí pouze to, zda byly řidiči zaznamenány body na základě způsobilého rozhodnutí a zda mu byl započten odpovídající počet bodů. Žalobce nyní podanou žalobou namítá vady, které mohl uplatnit podáním řádného opravného prostředku (odporu). Soud se nemohl zabývat tím, zda byla naplněna materiální stránka přestupku či zda byly dostatečně zjištěny okolnosti spáchání přestupku nebo posuzovat případné procesní vady příkazního řízení. Příkaz ze dne 14. 4. 2015 nabyt dne 13. 5. 2015 právní moci, platí pro něj tedy presumpce správnosti a jde o závazný právní akt. Jestliže žalobce tvrdí, že rozhodnutí neobsahuje uvedení místa spáchání nebo jeho skutkovou podstatu, pak jej nadto příliš pozorně nečetl. V jeho výrokové části totiž stojí mj., že žalobce se dopustil přestupků (naplnil skutkové podstaty) podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 a písm. f) zákona o silničním provozu, neboť porušil povinnosti uložené § 5 odst. 1, § 6 odst. 12 a § 18 odst. 4 téhož zákona, a to na úrovni křižovatky s ulicí Lounských, když jel po ulici 5. května směrem z centra k ulici Tábořská v Praze 4. Ani tyto výhrady žalobce proto nebyly důvodné.

Závěr a náklady řízení

41. Soud uzavírá, že žalobní body neshledal důvodnými ani nezjistil žádnou vadu, ke které by byl povinen přihlídnout i bez námítky. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
42. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti, do níž spadá i obhajoba svých rozhodnutí v řízení před soudem (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-4, či rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2021, č. j. 2 As 264/2019-38, odst. 34).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. června 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v.r.
předsedkyně senátu